

4. søndag i advent

Salmer til 4. søndag i advent i Langø kirke, den 18. december kl. 11.00, med dåb (efter 2. salme) og nadver

Prædikant: Henrik Gade Jensen

87 Det første lys

41 Lille Guds barn

Dåbsalme

112 Kom, alle kristne

74 Vær velkommen, Herrens år (Advent)

Nadversalme: 474 Jesus Krist, du gav mig livet

Gud skaber enkelte!

Tænk på de tre ord, som indeholder næsten alt, hvad vi behøver at vide: Gud skaber enkelte.

Gud skaber det enkelte menneske, det enkelte dyr, hver unikke skabning er skabt af Gud. Den mindste orm er nær.

Gud skaber aldrig flokke, masser, mængder, folk, ja, jeg mener end ikke, at Gud skaber mænd og kvinder. Han skaber enkelte.

Derfor har Gud heller ikke skabt danskerne, tyskerne, englænderne – de grupper er skabt af os selv og historien.

Gud skaber heller ikke arbejdere og lønmodtagere og arbejdsgivere, eller adel og borgere og bønder. De er også skabt af os selv og historien.

Gud skaber heller ikke hvide, sorte, blå, gule mennesker. De er et produkt af udviklingen (så vidt jeg ved).

Gud skaber ingen racer eller arter eller klasser. De er udviklet af menneskene eller naturen eller historien.

Ligeledes mener jeg heller ikke, at den nytestamentelige Gud har skabt mænd og kvinder. Det er naturen, som giver os kønnet og seksualiteten og driften.

Vi er alle lige for Gud.

Fordi Gud skaber enkelte. Og aldrig flokke eller racer eller arter.

X

Vi hører så meget om, at arter uddør, og det er forfærdeligt.

Jo, det er ikke godt, hvis arter har en æstetisk værdi for mennesker, jeg ville være ked af hvis der ikke var løver og elefanter og tigre på jordkloden.

Men i sig selv har arter ingen værdi. Gud skaber enkelte, ikke arter.

X

Og når vi som i dag døber et lille barn, så forbinder vi det med et efternavn, et navn som måske kun dette lille barn hedder i hele verden.

Et Guds barn har altid et navn.

Og det har ingen anden identitet end at være et Guds barn med et navn.

x

Hvem er du? Hvem er jeg?

Det er et spørgsmål, vi alle stiller og selv får stillet.

Og vi kan svare mange ting.

For mig eget vedkommende:

Jeg er præst. Jeg er gift. Jeg er far til to drenge. Jeg er dansker. Jeg er mand. Jeg bor i Gloslunde. Jeg er højrehåndet, jeg er født på Sjælland, vokset op på Fyn. Jeg er Krebs i stjernetegn.

Vi er mange ting.

Og i disse tider er vi ikke blevet mindre.

Nu er jeg også en hvid mand, mandschauvnist, skyldig i slaveri og kolonialisme.

x

Storm P har en tegning af to vagabonder, der ligger på en bænk:

”I gamle dage var jeg en landsstryger, så blev jeg en vagabond, senere en omstrejfer, og nu er jeg et socialt tilfælde. Det er ikke til at klare alle de forandringer.”

Der er så mange svar på spørgsmålet: hvem er du?

Og de skifter med tiden.

x

I teksten til i dag får Johannes Døberen spørgsmålet.

For nogle troede, at han måske var den messias alle ventede på.

Men det afviste Johannes. Han var ikke selv den, de ventede på.

Og han var heller ikke profet. En Elias.

Nej, Johannes sagde kun, at han var bølgebryder eller en der gik i forvejen. Han beredte og banede vejen for ham, alle ventede på.

Og sådan kender vi jo også Johannes Døberen i vores bibelhistorie. Han var en forløber, en der viste vejen, ham der skulle berede vejen for Jesus ved at døbe ham i Jordanfloden.

x

Og hvem var så Jesus selv. Ja, han var Guds søn, det ved vi, men ellers egentlig det eneste menneske, der kun havde én bestemmelse: Guds søn. Menneskesønnen. Kristus.

x

Alle vi andre mennesker er vævet ind i et net af relationer. Familiære relationer: far, bror, fætter, barnebarn etc.

Og kollegiale relationer i forhold til alle dem, vi har arbejdet sammen med og de arbejdspladser, vi har haft.

Vi har naboer og genboer, og tit refererer vi til en person ved, at Adam bor lige ved siden af Benny og skråt overfor Christian - i det hus Dennis engang boede i.

Det oplever jeg stærkt som præst. Jeg har fx bisat Roberts søn, han var 83 år.

Denne indfældethed i et netværk af relationer er både godt og skidt.

Vi kan ikke undgå det som mennesker.

Det hører menneskelivet til. Vi fødes - heldigvis - ikke på en øde ø eller lever som Robinson Crusoe.

På den anden side kan relationerne også blive strammende, kvælende, nedbrydende.

Som når den enkelte bliver reduceret til at være en del af en familie, slægt og klan, eller en klient og lakaj, så er det farligt og mafiøst.

Og man får et helt andet samfund, end det som har udviklet sig i Nordeuropa og USA de sidste par hundrede år.

x

Vi kan aldrig undgå relationer. Det er en del af menneskelivet.

Men i forhold til Gud er vi aldrig et sådant relationelt væsen.

Gud løfter os ud af alle de forbindelser vi står i.

For Gud er vi hverken mand eller kvinde, dansker eller fremmed, homo eller heteo, ung eller gammel, hvid eller sort.

Vi er Guds skabninger, Guds børn.

x

For Gud er hvert menneske unikt, noget særligt, hvert menneske en skabning.

Det er MELLEME mennesker, at vi altid måler hinanden i forhold til hinanden.

Og det medfører tit i Danmark den såkaldte jantelov: du skal ikke tro, du er noget. Enhver der stikker lidt ud, skal kanøfles. Du har ret, du skal skydes.

x

Det er derfor kristendommen er den bedste medicin for os mennesker. Hos Jesus får vi at vide, at vi hver for sig er noget i sig selv. Vi behøver ikke måle os på andre. Eller bøde for historiens ulykker.

Vær fri og frimodig, for Jesus har gjort dig fri af mængdens tyranni, af jantelovens herredømme, af naboernes øjne og genboens sladder.

Rejs dig, rank ryggen, vær ligeglad med hvad folk siger om dig.

Alt det væsentlige om dig og mig er noget vi har opad, til Gud.

Og når vi først er forankret op ad, så betyder det ikke så meget, hvad andre omkring os siger og gør.

Søren Kierkegaard sagde, at kristendommen befrier os fra mængden, splitter mængden ad, og gør hver enkelt ansvarlig for Gud.

Sådan skal vi leve livet, i tillid til Gud, og ikke tænke på os selv og andre ud fra stjernetegn, racer og klasser, land og nationalitet, i arbejde eller udenfor arbejdsmarkedet, gift eller ugift.

Eller som Paulus sagde det:

"Glæd jer altid i Herren! Vær ikke bekymrede for noget, men bring i alle forhold jeres ønsker frem for Gud i bøn og påkaldelse med tak. Og Guds fred, som overgår al forstand, vil bevare jeres hjerter og tanker i Kristus Jesus."

AMEN